

„Авен и јазопас у Земљи Ваука“, Урош Петровић
Учење историје на шаљив начин

Књигу „Авен и јазопас у Земљи Ваука“ би требало да прочита сваки дечак који је икада био у пустоловини или жели да је доживи. Књига је, што се садржаја тиче, прикладна за све узрасте, мада мислим да би деци испод осам година можда многе ствари биле неразумљиве. Писац је имао веома добру идеју и тему коју деца широм света обожавају. Прича има невероватан заплет и битно је запамтити чак и најситније детаље јер ће они бити значајни за даље догађаје у књизи. Уз књигу је за корице прилепљена мапа у боји која је врло корисна и без које је веома тешко пратити радњу.

Након што сам узео књигу, имао сам утисак да ме неће занимати и да је писана на исти калуп као и десетине других које сам прочитао. Дуго сам одбијао да кренем, али сам једно вече кренуо у авантуру и нисам зажалио. Пре овог романа сам ретко читао Уроша Петровића зато што ми се није свиђао његов стил писања. У неким деловима се чини да нема много искуства са авантуристичким романима, али радња успева да замаскира све мане. Роман има делове који у читаоцу буде жељу за авантуром, да крене у дивљину са Авеном и проживи све догађаје које и Авен проживљава. Док читаш, спољашни свет ти се чини небитним, и за тебе у том моменту постоји само кишна џунгла, јазопас, Вауци, жубор реке и зов дивљих животиња који се губи у заласку сунца и звуцима галебова који прелећу модро небо изнад густих крошања. У том тренутку си омамљен опојним мирисом страница књиге и не желиш да скинеш поглед са њих. Књига је идеална за децу немирног духа и дивљег срца који само улећу у згоде и незгоде, проблеме и невоље. Писац је писању приступио из дечијег угла, што добро утиче на дете које чита роман. Мислим да се Урош Петровић тек упознаје с овом врстом романа, што се види у случајевима где прелеће с једног краја приче на други, сувише брзо прелази преко битних догађаја и описује околину, појаве и бића на себи својствен начин и у мањој мери него писци осталих авантуристичких романа. Често поглавља (главе) оставља недовршене, обавијене велом тајне, што је карактеристично за њега као писца. Неке речи у књизи су занимљиве и ретке па се читањем обогаћује и речник. Нагли завршеци радње и нагле промене слика и дешавања ремете склад приче. Пишчева машта је неисцрпна и пуна невероватних места, догађаја и ликова, што га чини пожељним и занимљивим за читање и анализу.

Тема романа су доживљаји које дечак Авен проживљава са својим јазопсом (мешавином јазавца и пса) на пропутовању кроз земљу ваука. Авен је мршав, на први поглед нејак дечак, али врло снажан. Висок је, блед, има снежнобело лице и косу што само додаје његовој аветињској појави која често заплаши Вауке. Као оружје користи

тоболац са барабиним листовима који су врло убојити. Они су му уз јазопса оружје којим се брани од Ваука. Јазопас је животиња која је изразито јака и има снажне предње ноге којима копа рупе у земљи где и спава. Јазопсе су направили Вауци, али је Авен пронашао његовог док је био мали и припитомио га. Јазопас је веома битан јер без његове помоћи Авен не би преживео. Вауци су створења налик зечевима која нападају жива бића и пију им крв. Постоје бели и црни, али су бели агресивнији. Умешни су у укрштању животиња и врсте које добију укрштањем користе за своје потребе. Циљ им је да убију и покоре све људе и завладају њиховом територијом. Људи су подељени на племена која живе у неслози и често ратују међу собом. Увиђајући то, Авен покушава да их уједини у борби против Ваука зарад добробити човечанства. Разлог Авеновог пута је радозналост дечака који жели да упозна свет и живот ван граница свога села. Писац овде указује на дечију жељу за знањем и откривањем непознатог и неоткривеног. Прича се наставља тако што Авен, онемогућен Барабиним дрветом, уз доста муке проналази излаз из долине у којој живи, што симболизује народну пословицу да је сваки почетак тежак и додаје да не треба одмах одустајати. Током пута, Авен наилази на разне народе и пределе са карактеристичним особинама и обичајима. Од тих народа, свидели су ми се Калемари, народ који живи близу Гинкове шуме и који је вешт у калемљењу биљака и добијању занимљивих врста. Авен им долази у посету и они зачуђено гледају лист који Авен носи са собом. На листу је нацртана порука, односно пророчанство у виду цртежа коју не могу да одгонетну. Калемари у том тренутку тестирају бомбу од лубенице коју намеравају да користе у борби против ваука. Авен иза себе константо има вауке који га непрестано гоне. Вауци се, ипак плаше Авена зато што им прави много проблема и наноси велике губитке.

Заплет се догађа када Авен у Гонгороду, граду људи, схвата да ће доћи до рата са многобројним вауцима. Он уједињује све људе у нади да ће успети да одбране територију и избегну пропаст. Део који ми се нарочито свидео је битка за у којој људи односе победу. Битка је веома сликовито описана и догађаји су реални. Док људи настављају да се боре, Авен се одваја и одлази у ветровите тунеле који се спомињу на листу с пророчанством. На путу кроз тунеле помаже му пријатељ Сип, светлост која нема облик. Авена кроз тунеле прати велики ваук са поданицима. Авен, свестан да до двобоја мора доћи, шаље Сипа да види где је ваук. Док Сип истражује, Авен постаје све исцрпљенији и пада у очајање. Када се Сип коначно појави са вестима, Авен и јазопас крећу ка великом вауку и успевају да га поразе. Авен наставља пут и на крају стиже до великог копља које се спомиње у пророчанству. Оно је забодено у корен биљке и заштићено многобројним коренчићима око њега. Авен са напором успева да га извуче и тиме ослобађа народ који је хиљадама година био заробљен у тунелима. Тај народ је истрениран за борбу и зна за постојање пророчанства. Иако су припадници тог народа слепи, они су цео свој живот посветили вежбању и коришћењу оружја. Од тог тренутка на Авена гледају као предводника и додељују му четири чувара који га прате свуда. Авен успева да пронађе излаз из тунела и укључује се у битку коју у том тренутку воде надмоћнији вауци и људи. Уласком Калемара у битку, људи односе коначну победу. Роман се завршава тако што се

Авен тешког срца опрашта од свих пријатеља које је стекао и враћа се у своје село у којем се веровало да је умро.

Роман је проткан проблемима и тешким одлукама које Авен доноси, које су огледало живота обичних људи. Препоручио бих ову књигу свој деци која траже авантуру, а да пре нису имали прилике да читају такве романе. Књига је добра за „загревање“ али је далеко од авантуристичког класика. У поређењу са осталим романима овог типа има мало описа, брзу промену радње и превише је динамична. У овој књизи бих доста тога променио, посветио бих већу пажњу описима, а успорио радњу, смањио бих број ликова и радњу фокусирао на дечаков пут, без сувишних детаља о ликовима око којих се у том тренутку не врти радња.